

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare¹

(text consolidat neoficial,
cuprinzând prevederile legale în vigoare la data de 27 martie 2009)

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art.1. – Prezenta ordonanță de urgență are ca scop:

- a) stabilirea cadrului general de reglementare a activităților privind rețelele și serviciile de comunicații electronice prin definirea atribuțiilor și obiectivelor Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANRC*, în domeniul comunicațiilor electronice, a regimului autorizării acestor activități, precum și a regulilor specifice care guvernează concurența pe piața rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;
- b) stabilirea obiectivelor și atribuțiilor *ANRC* în domeniul serviciilor poștale;
- c) înființarea *ANRC* ca organ al administrației publice centrale de specialitate în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale.

Art.2. – (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, următorii termeni se definesc astfel:

- a) *furnizarea unei rețele de comunicații electronice* - instalarea, operarea, controlul sau punerea la dispoziție a unei rețele de comunicații electronice;
- b) *furnizor de rețele de comunicații electronice* - o persoană a cărei activitate constă, în tot sau în parte, în furnizarea unei rețele de comunicații electronice;
- c) *utilizator final* - orice utilizator, cu excepția celor care furnizează rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice destinate publicului;
- d) *consumator* - orice persoană fizică, utilizator sau solicitant, în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale sau profesionale, al unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului;
- e) *perturbație* - efectul unei energii nedorite care apare la recepția într-o rețea de comunicații electronice ce utilizează spectrul de frecvențe radio, energie cauzată de o emisie sau de un fenomen de radiație ori de inducție, care se manifestă prin orice fel de degradare a performanțelor rețelei și care poate conduce la interpretarea eronată a informațiilor sau la

¹ Potrivit art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrarea și Reglementare în Comunicații, în cuprinsul actelor normative în vigoare „Autoritatea Națională pentru Comunicații” și „ANC” „se înlocuiesc în mod corespunzător cu „Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații” și „ANCOM”.

Potrivit art.30 alin.(2) lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, în cuprinsul actelor normative în vigoare denumirea „Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației” se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației”, în cazul atribuțiilor specifice domeniilor radiocomunicațiilor, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de comunicații electronice, inclusiv din punct de vedere al compatibilității electromagnetice.

pierderea acestora, informații care ar fi putut fi obținute în absența unei asemenea energii nedorite;

f) *piață transnațională* – piață identificată de Comisia Europeană, care acoperă teritoriul Comunității Europene sau o parte substanțială a acestuia.

(2) În cuprinsul prezentei ordonanțe de urgență sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art.2 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.527/2002, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța privind accesul, la art.2 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.642/2002, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța privind serviciile poștale, la art.2 alin.(1) din Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, denumită în continuare Legea serviciului universal, și la art.2 alin.(1) din Legea nr.510/2004 privind reorganizarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, cu modificările ulterioare.

Art.3. – (1) abrogat

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică în cazul furnizării pentru nevoi proprii a rețelilor și serviciilor de comunicații electronice de către instituțiile din cadrul Sistemului național de apărare, care se realizează pe baza reglementărilor speciale aplicabile acestor instituții.

(3) Interconectarea rețelilor de comunicații electronice aparținând instituțiilor din cadrul Sistemului național de apărare cu rețelele publice de comunicații se realizează în conformitate cu prevederile *Ordonanței privind accesul*.

Art.3¹. – abrogat

CAPITOLUL II

Autorizarea furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice

Art.4. – (1) Furnizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice este liberă și se face în condițiile regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

(2) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice transmite ANCOM o notificare, în forma prevăzută la alin.(3).

(3) ANCOM stabilește și actualizează formularul-tip al notificării, cuprinzând informațiile pe care orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice are obligația să le comunice pentru a beneficia de autorizația generală. Aceste informații sunt grupate în următoarele categorii:

- a) date necesare identificării furnizorului și comunicării eficiente cu acesta;
- b) descrierea tipurilor de rețele sau de servicii pe care persoana în cauză intenționează să le furnizeze;
- c) data estimativă a începerii activității.

(4) Persoana care a realizat notificarea în condițiile prevăzute la alin.(2) și (3) este autorizată să furnizeze tipurile de rețele și de servicii pe care le-a indicat în notificare, având drepturile și obligațiile corespunzătoare prevăzute în autorizația generală.

(5) Orice modificare a datelor prevăzute la alin.(3) trebuie să fie notificată ANCOM în termen de 10 zile.

(6) Persoanelor cărora li s-a retras dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice li se retrag licența de utilizare a frecvențelor radio și licența de utilizare a resurselor de numerotație, acolo unde este cazul, și nu mai pot beneficia de autorizația generală pe o perioadă de 3 ani de la retragerea dreptului.

(7) Persoanele care intenționează să furnizeze exclusiv pentru nevoi proprii rețele sau servicii de comunicații electronice nu au obligația transmiterii notificării. Drepturile și obligațiile prevăzute în autorizația generală li se aplică în mod corespunzător.

Art.5. – (1) ANCOM elaborează și actualizează autorizația generală pentru tipurile de rețele și de servicii, prin care stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate, determinând astfel drepturile și obligațiile care revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu.

(2) Condițiile stabilite potrivit alin.(1) vor fi obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

- a) contribuții financiare pentru susținerea serviciului universal;
- b) plata tarifului de monitorizare anual;
- c) interoperabilitatea serviciilor și interconectarea rețelelor;
- d) disponibilitatea resurselor de numerotație pentru utilizatorii finali, inclusiv condiții impuse în temeiul legislației speciale privind serviciul universal;
- e) cerințe privind protecția mediului, planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, precum și cerințe și condiții legate de acordarea dreptului de acces pe proprietăți, colocare și utilizarea partajată a resurselor, inclusiv, dacă este cazul, garanțiile de ordin financiar sau tehnic necesare pentru a asigura executarea corespunzătoare a lucrărilor de infrastructură;
- f) obligații privind retransmisia serviciilor de programe prin rețelele de comunicații electronice, în conformitate cu prevederile legislației privind audiovizualul;
- g) prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private;
- h) protecția consumatorilor;
- i) restricții privind transmiterea conținutului ilegal și vătămător, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în domeniul comerțului electronic și al audiovizualului;
- j) informații care trebuie furnizate în temeiul art.4 alin.(3) și al art.51;
- k) interceptarea legală a comunicațiilor, inclusiv suportarea de către furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice a costurilor aferente, și asigurarea confidențialității prin sisteme proprii, acreditate în condițiile actelor normative în vigoare;
- l) furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice pe durata situațiilor generate de producerea unei calamități naturale ori a unui sinistru deosebit de grav;
- m) măsuri privind limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice generate de rețelele de comunicații electronice, în condițiile legii;
- n) obligații privind acordarea accesului, altele decât cele prevăzute la art.5, 6 și 8 din *Ordonanța privind accesul* sau în legislația specială privind serviciul universal;
- o) menținerea integrității rețelelor publice de comunicații, inclusiv prin condiții care să împiedice producerea perturbațiilor prejudiciabile între rețelele sau serviciile de comunicații electronice;
- p) asigurarea securității rețelelor publice de comunicații împotriva accesului neautorizat;

q) condiții de utilizare a frecvențelor radio a căror utilizare este supusă doar regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile art.13 alin.(2);

r) măsuri destinate asigurării respectării standardelor sau specificațiilor tehnice;

s) criteriile și procedurile pentru impunerea obligațiilor prevăzute la art.5, 6 și 8 din *Ordonanța privind accesul* sau în legislația specială privind serviciul universal.

(3) ANCOM modifică autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art.50 și numai în următoarele situații:

a) această decizie este necesară pentru respectarea obligațiilor care decurg dintr-un acord internațional la care România este parte;

b) circumstanțele în care autorizația generală a fost emisă s-au modificat.

(4) ANCOM revocă autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art.50 și numai în următoarele situații:

a) această decizie este necesară pentru respectarea obligațiilor care decurg dintr-un acord internațional la care România este parte;

b) în vederea protejării interesului public, atunci când circumstanțele în care autorizația generală a fost emisă s-au modificat.

Art.6. – (1) Persoanele autorizate în condițiile art.4 să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți, în condițiile prevăzute în cap.IV.

(2) Persoanele autorizate în condițiile art.4 să furnizeze rețele publice de comunicații sau servicii de comunicații electronice destinate publicului beneficiază și de următoarele drepturi:

a) dreptul de a negocia și de a încheia acorduri de acces sau de interconectare cu orice alți furnizori autorizați de rețele publice de comunicații sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile *Ordonanței privind accesul*;

b) dreptul de a fi desemnat pentru furnizarea oricăror componente ale serviciului universal pe întregul teritoriu național sau în zone ale acestuia, în condițiile legii.

(3) La cerere sau din oficiu ANCOM va elibera în cel mult 7 zile un certificat-tip prin care se atestă că persoana respectivă a trimis o notificare în condițiile art.4 și în care se prezintă condițiile în care această persoană beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți și de dreptul de a negocia acorduri de acces sau de interconectare.

CAPITOLUL III

Regimul juridic al spectrului de frecvențe radio și al resurselor de numerotație

Art.7. – (1) Spectrul de frecvențe radio și resursele de numerotație sunt resurse limitate, aflate în proprietatea publică a statului.

(2) Administrarea și gestionarea spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație se realizează pe baza principiilor obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității.

Art.8. – (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, denumit în continuare *ministerul de specialitate*, adoptă Tabelul național de alocare a benzilor de frecvență.

(2) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației asigură, în condițiile legii, administrarea și coordonarea la nivel național a gestionării spectrului de

frecvențe radio în conformitate cu Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvență și cu acordurile internaționale la care România este parte.

(3) *Ministerul de specialitate* poate interzice pe o perioadă limitată utilizarea parțială sau totală a unei benzi de frecvență ori a unei anumite frecvențe de către persoane fizice sau juridice, la cererea motivată a autorităților publice competente, în cazul în care siguranța națională, ordinea publică sau apărarea națională impune această măsură.

(4) Autoritățile publice competente în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale au dreptul să utilizeze benzile de frecvență alocate, în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor speciale conferite de lege.

(5) Costurile ocazionate de schimbarea destinației sau reorganizarea utilizării unor benzi de frecvență radio vor fi suportate din cuantumul taxei de licență menționate la art.15 alin.(3). Modul de compensare va fi stabilit, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Guvernului.

Art.9. – Activitatea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației privind administrarea și coordonarea gestionării spectrului de frecvențe radio este asistată de Comisia Interdepartamentală de Radiocomunicații, înființată prin Hotărârea Guvernului nr.1.015/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații.

Art.10. – (1) Autoritățile abilitate să gestioneze spectrul de frecvențe radio sunt următoarele:

a) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, denumit în continuare IGCTI^{*)}, pentru frecvențele din benzile atribuite pentru utilizare neguvernamentală;

b) instituțiile competente în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, pentru frecvențele din benzile atribuite pentru utilizare guvernamentală.

(2) ANCOM acordă spre utilizare, în mod individual, prin asignare, frecvențe radio din benzile prevăzute în Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe și ține permanent evidența utilizării acestora, în conformitate cu procedura stabilită prin decizie a președintelui ANCOM.

(3) Autoritățile prevăzute la alin.(1) au obligația de a asigura schimbul reciproc de informații referitoare la asignările de frecvențe efectuate, în conformitate cu prevederile Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate. Sub coordonarea ANCOM acestea colaborează în vederea identificării și localizării emisiilor neautorizate și a perturbațiilor prejudiciabile, în scopul asigurării protecției radioelectrice a tuturor serviciilor de comunicații electronice care utilizează frecvențe radio.

Art.11. – (1) ANCOM adoptă Planul național de numerotație.

(2) ANCOM asigură, în condițiile legii, administrarea și gestionarea la nivel național a resurselor de numerotație, în conformitate cu Planul național de numerotație și cu acordurile internaționale la care România este parte.

^{*)} Conform art.5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 23 aprilie 2007, Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației preia atribuțiile specifice în domeniul radiocomunicațiilor, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de comunicații electronice, inclusiv din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, exercitate de Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, care se desființează. A se vedea și nota 1.

Art.12. – (1) ANCOM asigură punerea la dispoziție de resurse de numerotație adecvate pentru toți furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) Gestionarea resurselor de numerotație trebuie să respecte principiul tratamentului egal acordat tuturor furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(3) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, cărora li s-au alocat blocuri de numere, sunt obligați să aplice principiul nediscriminării și transparenței față de alți furnizori de servicii de comunicații electronice, în privința secvențelor de numere utilizate pentru accesul la serviciile lor.

Art.13. – (1) Utilizarea frecvențelor radio este permisă numai după obținerea unei licențe acordate, conform legii, în condiții care să asigure exploatarea lor eficientă și evitarea apariției perturbațiilor prejudiciabile asupra rețelelor operate de alte persoane care utilizează spectrul de frecvențe radio în condițiile legii.

(2) Utilizarea resurselor de numerotație este permisă numai după obținerea unei licențe acordate, conform legii, în condiții care să asigure exploatarea lor eficientă.

(3) ANCOM poate desemna anumite categorii de frecvențe a căror utilizare este permisă fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio, supusă regimului de autorizare generală în ceea ce privește accesul și condițiile de utilizare, în cazurile în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și în special atunci când riscul producerii perturbațiilor prejudiciabile este redus. ANCOM stabilește regimul armonizat de utilizare a acestora, pentru fiecare categorie de frecvențe a căror utilizare este permisă fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio, prin decizie a președintelui.

(4) În cazul frecvențelor radio necesare pentru nevoile proprii ale instituțiilor din cadrul Sistemului național de apărare, utilizarea acestora se realizează în mod gratuit, fără a fi necesară obținerea unei licențe, pe baza atribuirii efectuate de ministerul de specialitate, prin Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) respectarea cerințelor tehnice și operaționale necesare pentru evitarea perturbațiilor prejudiciabile și pentru limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice, acolo unde aceste cerințe sunt diferite față de cele incluse în autorizația generală;

b) respectarea obligațiilor care decurg din acorduri internaționale privind utilizarea frecvențelor radio la care România este parte.

(5) În cazul frecvențelor radio necesare pentru nevoile proprii de comunicații ale ambasadelor și misiunilor diplomatice ale altor state aflate pe teritoriul României, utilizarea și autorizarea acestora se supun unui regim special stabilit prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea procedurilor armonizate la nivel european și a acordurilor internaționale la care România este parte.

Art.13¹. – (1) Personalul de operare al stațiilor de radiocomunicații în serviciile mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit, serviciile mobil maritim și mobil maritim prin satelit, serviciul radiotelefonie pe căile de navigație interioară și serviciul mobil terestru, cu excepția personalului de operare al stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor naționale de telefonie mobilă, trebuie să posede nivelul de cunoștințe necesar operării respectivelor stații.

(2) ANCOM asigură certificarea personalului prevăzut la alin.(1) în termenii și condițiile stabilite prin regulament aprobat prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.13². - (1) Utilizarea frecvențelor radio în serviciul de amator se realizează fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio.

(2) În cadrul serviciului de amator operează numai persoane autorizate în acest sens, denumite radioamatori, în benzi de frecvență atribuite prin Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvențe, pentru activități fără caracter comercial și în scop personal, pentru instruire individuală, studii tehnice și intercomunicare.

(3) Certificarea și autorizarea radioamatorilor, precum și modul de utilizare a frecvențelor radio de către aceștia sunt stabilite prin regulament aprobat prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.13³. - Până la data de 31 decembrie 2007, IGCTI va adopta, prin decizie a președintelui, un set de reglementări care vor stabili caracteristicile tehnice ale perturbațiilor prejudiciabile, în funcție de tipurile de servicii de radiocomunicații autorizate în România, cu respectarea specificațiilor, standardelor și normelor tehnice aplicabile echipamentelor generatoare de câmp radioelectric.

Art.14. – (1) Licența de utilizare a frecvențelor radio este actul administrativ prin care ANCOM acordă unui furnizor autorizat în condițiile art.4 dreptul de a utiliza una sau mai multe frecvențe radio în scopul furnizării de rețele sau de servicii de comunicații electronice, cu respectarea anumitor parametri tehnici și pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin.(1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

a) desemnarea tipului de rețea sau de serviciu ori a tehnologiei pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a frecvențelor, inclusiv, dacă este cazul, utilizarea exclusivă a unei frecvențe pentru transmiterea unui anumit conținut sau pentru retransmiterea anumitor servicii de programe;

b) utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor, inclusiv, dacă este cazul, cerințe de acoperire a teritoriului;

c) cerințe tehnice și operaționale necesare pentru evitarea perturbațiilor prejudiciabile și pentru limitarea expunerii populației la efectele câmpurilor electromagnetice, acolo unde aceste cerințe sunt diferite față de cele incluse în autorizația generală;

d) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării Tabelului național de alocare a benzilor de frecvență;

e) cedarea licenței;

f) tariful de utilizare a spectrului, stabilit în conformitate cu prevederile art.19;

g) orice obligații asumate de furnizorul în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitivă sau comparativă;

h) obligații care decurg din acorduri internaționale privind utilizarea frecvențelor.

(3) Licența de utilizare a frecvențelor radio poate fi modificată la inițiativa ANCOM, potrivit competențelor ce îi revin în conformitate cu legislația în vigoare, în cazurile impuse de:

a) respectarea condițiilor privind utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor radio;

b) evitarea perturbațiilor prejudiciabile;

c) realizarea obiectivelor de armonizare la nivel european și cooperare internațională privind utilizarea frecvențelor radio;

d) respectarea acordurilor internaționale la care România este parte, referitoare la utilizarea frecvențelor radio;

e) rezolvarea situațiilor de criză de frecvențe radio, în anumite zone geografice, în benzile de frecvențe radio alocate pentru furnizarea rețelei care fac obiectul licenței;

f) implementarea strategiei de dezvoltare a comunicațiilor electronice și a politicii de gestionare a spectrului de frecvențe radio;

g) modificarea Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvență.

(4) În situația prevăzută la alin.(3), ANCOM va informa titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio cu privire la modificările ce trebuie operate și îi va acorda un termen de conformare proporțional cu natura calitativă și cantitativă a acestora.

Art.15. – (1) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio se face prin intermediul unei proceduri deschise, transparente și nediscriminatorii, în cel mult 6 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțită de toate documentele necesare în acest sens, cu excepția acelor licențe care se acordă printr-o procedură de selecție competitivă sau comparativă, pentru care termenul este de cel mult 8 luni și nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

(2) Termenele prevăzute la alin.(1) pot fi modificate de ANCOM, dacă acest lucru este necesar pentru respectarea unui acord internațional referitor la utilizarea spectrului de frecvențe radio sau a pozițiilor orbitale, la care România este parte.

(3) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă este condiționată de plata către bugetul statului a unei taxe de licență al cărei quantum va fi stabilit, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Guvernului.

(4) *Selecția competitivă* reprezintă procedura de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin care dreptul de utilizare a spectrului radio este acordat câștigătorului unei licitații, ca urmare a oferirii unei valori maxime pentru taxa de licență, având ca punct de pornire valoarea minimală stabilită conform alin. (3), asigurându-se totodată și îndeplinirea unor criterii de precalificare de natură tehnică, administrativă și/sau financiară, după caz.

(5) *Selecția comparativă* reprezintă procedura de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin care dreptul de utilizare a spectrului radio este acordat primului clasat/primilor clasati, în urma evaluării ofertelor depuse pe baza unui set de criterii prestabilite de natură tehnică, administrativă și/sau financiară, după caz.

(6) Tipul de procedură de selecție aplicată pentru acordarea dreptului de utilizare a spectrului radio se stabilește prin hotărâre a Guvernului, iar reglementarea detaliată a modului de desfășurare a procedurilor de selecție competitivă sau comparativă se adoptă prin decizie a președintelui ANCOM.

Art.16. – (1) Numărul de licențe de utilizare a frecvențelor radio ce urmează să fie acordate nu poate fi limitat decât atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio.

(2) Limitarea numărului de licențe de utilizare a frecvențelor radio ce urmează să fie acordate se poate face numai cu respectarea următoarelor condiții:

a) luarea în considerare, de către ANCOM, a necesității ca măsura să aducă utilizatorilor maximum de beneficii și să faciliteze dezvoltarea concurenței;

b) acordarea de către ANCOM tuturor părților interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, a oportunității de a-și exprima opiniile referitoare la decizia de limitare.

(2¹) ANCOM va publica decizia de limitare a numărului de licențe, însoțită de motivația corespunzătoare.

(2²) După stabilirea procedurii de acordare a licențelor respective ANCOM va lansa invitația de depunere a cererilor, în conformitate cu procedura stabilită.

(3) ANCOM va analiza decizia de limitare a numărului de licențe anual sau în urma primirii unei cereri motivate din partea unei persoane interesate, pentru a determina dacă această limitare mai este justificată.

(4) În cazul în care ANCOM consideră că noi frecvențe radio întrunesc condițiile necesare în vederea acordării, are obligația să aducă la cunoștință publicului acest lucru și să lanseze invitația de depunere a cererilor.

(5) Acordarea licențelor al căror număr a fost limitat se face numai pe baza unor criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

Art.17. – (1) Licența de utilizare a resurselor de numerotație este actul administrativ prin care ANCOM acordă unui furnizor autorizat în condițiile art.4 dreptul de a utiliza anumite numere în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a resurselor de numerotație stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin.(1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu serviciul în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

- a) desemnarea serviciului pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, inclusiv orice cerințe legate de furnizarea aceluși serviciu;
- b) utilizarea efectivă, rațională și eficientă a resurselor de numerotație;
- c) cerințe privind portabilitatea numerelor;
- d) obligații referitoare la serviciile privind registrele publice de abonați;
- e) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării Planului național de numerotație;
- f) cedarea licenței;
- g) tariful de utilizare a resurselor de numerotație, stabilit în conformitate cu prevederile art.19;
- h) orice obligații asumate de furnizorul în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitive sau comparative;
- i) obligații care decurg din acorduri internaționale privind utilizarea resurselor de numerotație.

Art.18. – (1) Acordarea licențelor de utilizare a resurselor de numerotație se face prin intermediul unei proceduri deschise, transparente și nediscriminatorii, în cel mult 3 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțită de toate documentele necesare în acest sens, în cazul resurselor de numerotație a căror destinație a fost stabilită prin Planul național de numerotație, cu excepția acelor licențe care se acordă printr-o procedură de selecție competitivă sau comparativă, pentru care termenul este de cel mult 6 săptămâni.

(2) ANCOM va acorda licențe de utilizare a resurselor de numerotație ori de câte ori primește o cerere justificată în acest sens, luând în considerare natura serviciului în cauză, necesitatea obținerii resurselor de numerotație respective, poziția pe piață a solicitantului și asigurarea unei utilizări eficiente a resurselor naționale de numerotație.

(3) După consultarea părților interesate, în condițiile legii, ANCOM poate decide acordarea anumitor categorii de numere, a căror valoare economică este deosebită, prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă.

Art.19. – (1) Titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio are obligația să achite anual către ANCOM un tarif de utilizare a spectrului, stabilit de ANCOM.

(2) ANCOM poate impune titularilor licențelor de utilizare a resurselor de numerotație plata unui tarif de utilizare a acestor resurse.

(3) Tarifele prevăzute la alin.(1) și (2) trebuie să asigure utilizarea optimă a frecvențelor radio și a resurselor de numerotație și să fie obiectiv justificate, transparente, nediscriminatorii și proporționale cu scopul pentru care sunt destinate.

Art.20. – (1) Licența de utilizare a frecvențelor radio și licența de utilizare a resurselor de numerotație pot fi cedate către un terț, autorizat în condițiile art. 4, numai cu acordul prealabil al IGCTI, respectiv al ANCOM, și numai cu asumarea tuturor obligațiilor decurgând din acestea, precum și cu respectarea condițiilor prevăzute în licențe cu privire la cedarea acestora. Licența de utilizare a frecvențelor radio poate fi cedată numai în integralitatea sa, orice acord având ca obiect cedarea dreptului de folosință conferit prin licența de utilizare a frecvențelor radio fiind nul de drept.

(2) Orice acord având ca obiect cedarea licenței, încheiat cu nerespectarea prevederilor alin.(1), este nul de drept.

(3) Cedarea licenței nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței și, în cazurile în care utilizarea frecvențelor este armonizată la nivelul Uniunii Europene, nu trebuie să conducă la schimbarea destinației de folosință a frecvențelor care fac obiectul licenței într-un mod care să contravină acestei utilizări armonizate.

(4) Cedarea licenței de utilizare a frecvențelor radio pentru rețele publice de comunicații electronice și a licenței de utilizare a resurselor de numerotație se aduce la cunoștința publicului prin grija IGCTI, respectiv a ANCOM.

(5) Licența de utilizare a frecvențelor radio obținută prin procedură de selecție competitivă sau comparativă poate fi cedată numai cu acordul prealabil al ANCOM, cu respectarea de către cesionar a tuturor condițiilor minimale ce au fost avute în vedere la acordarea inițială a licenței, precum și cu asumarea de către acesta a tuturor obligațiilor cuprinse în licență.

Art.21. – (1) Procedura de solicitare și de emitere a licențelor de utilizare a frecvențelor radio și a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație se stabilește prin regulament, aprobat prin ordin al conducătorului *IGCTI*, respectiv prin decizie a președintelui ANCOM.

(2) ANCOM stabilește procedura de alocare a codurilor de identificare, semnalizare și rutare, fără a se limita doar la acestea, necesare în vederea furnizării serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau operării rețelelor publice de comunicații electronice, precum și drepturile și obligațiile titularilor dreptului de utilizare a acestor resurse, cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței și nediscriminării.

CAPITOLUL IV

Dreptul de acces pe proprietăți

Art.22. – Furnizorii de rețele de comunicații electronice autorizați potrivit art.4 pot, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, să instaleze, să întrețină, să înlocuiască sau să mute orice elemente ale rețelelor de comunicații electronice, inclusiv suporturile și celelalte facilități necesare pentru susținerea acestora, precum și punctele terminale utilizate pentru

furnizarea de servicii de comunicații electronice, pe, deasupra, în sau sub imobile aflate în proprietate publică sau privată, după caz.

Art.23. – (1) Furnizorii de rețele de comunicații electronice autorizați potrivit art.4 beneficiază de dreptul de a instala, de a întreține, de a înlocui și de a muta orice elemente ale rețelelor de comunicații electronice pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, numai în măsura în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) exercițiul acestui drept este compatibil cu uzul sau interesul public căruia îi sunt destinate imobilele în cauză;

b) efectuarea lucrărilor în cauză nu este de natură să contravină cerințelor specifice de urbanism sau de amenajare a teritoriului ori celor privind protecția mediului, a sănătății sau a ordinii publice, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză;

c) condițiile de exercitare a acestui drept s-au stabilit prin acordul părților sau, în lipsa acestuia, prin hotărâre judecătorească.

(2) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice autorizați potrivit art.4 beneficiază de dreptul de a efectua lucrările prevăzute la art.22 pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate privată, numai în măsura în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) imobilele în cauză nu ar fi afectate sau ar fi afectate într-o măsură ne semnificativă prin efectuarea acestor lucrări sau, dacă un alt furnizor de rețele de comunicații electronice autorizat potrivit art.4 a efectuat deja lucrări de natura celor prevăzute la art.22 pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză, exercițiul dreptului de folosință asupra imobilelor nu ar fi afectat în mod permanent de o restrângere suplimentară prin efectuarea unor noi asemenea lucrări;

b) efectuarea lucrărilor prevăzute la art.22 nu este de natură să contravină cerințelor specifice de urbanism sau de amenajare a teritoriului ori celor privind protecția mediului, a sănătății sau a ordinii publice, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză;

c) condițiile de exercitare a acestui drept s-au stabilit prin acordul părților sau, în lipsa acestuia, prin hotărâre judecătorească.

Art.24. – Lucrările prevăzute la art.22 se pot efectua numai cu respectarea prevederilor legale referitoare la:

a) amplasarea și autorizarea executării construcțiilor;

b) proiectarea și amplasarea construcțiilor și instalațiilor în zona drumurilor, pe poduri, pasaje, viaducte și tuneluri rutiere, precum și în zonele de protecție aeroportuară și de protecție a navigației;

c) condițiile de amplasare a lucrărilor tehnico-edilitare și a stâlpilor pentru instalații în zona drumurilor;

d) calitatea în construcții;

e) protecția igienei și a sănătății publice;

f) protecția mediului;

g) protecția muncii.

Art.25. – (1) ANCOM poate impune unui furnizor de rețele de comunicații electronice, care efectuează lucrări din categoria celor prevăzute la art.22 asupra unui imobil aflat în proprietate publică sau privată, obligația de a permite unui alt furnizor de rețele de

comunicații electronice autorizat potrivit art.4 să utilizeze suporturile și celelalte facilități destinate susținerii elementelor rețelelor, instalate, construite sau amenajate de primul furnizor, în vederea efectuării lucrărilor prevăzute la art.22, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) nu sunt întrunite cerințele necesare pentru ca al doilea furnizor să poată beneficia de dreptul prevăzut la art.23 sau utilizarea unor facilități similare instalate, construite sau amenajate de al doilea furnizor în exercitarea în mod individual a dreptului prevăzut la art.23 ar presupune cheltuieli disproporționate față de utilizarea partajată a facilităților în condițiile prezentului articol;

b) lucrările prevăzute la art.22 pot fi efectuate de către cel de-al doilea furnizor prin utilizarea acestor facilități în condiții cel puțin la fel de avantajoase ca și cele care pot fi asigurate prin utilizarea altor facilități similare instalate, construite sau amenajate de acest al doilea furnizor;

c) utilizarea partajată a facilităților nu afectează din punct de vedere tehnic și nu face mai oneroasă efectuarea lucrărilor prevăzute la art.22 de către primul furnizor sau desfășurarea activităților acestuia legate de furnizarea rețelelor de comunicații electronice;

d) utilizarea partajată a facilităților nu necesită executarea unor lucrări suplimentare majore de instalare, construire sau amenajare.

(2) În cazul în care impune unui furnizor de rețele de comunicații electronice obligația prevăzută la alin.(1), ANCOM stabilește și condițiile în care se realizează utilizarea partajată a facilităților.

Art.26. – (1) Titularii dreptului instituit în condițiile art.23 își pot exercita dreptul numai după încheierea unui contract în formă autentică cu titularul dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv, prin care se stabilesc condițiile de exercitare a acestui drept. În cazul imobilelor proprietate publică aflate în administrare, contractul se încheie cu titularul dreptului de administrare.

(2) Condițiile stabilite prin contractul încheiat cu titularul dreptului de proprietate sau de administrare asupra imobilelor proprietate publică trebuie să fie nediscriminatorii față de toți furnizorii de rețele publice de comunicații. Contractul astfel încheiat se publică prin grija titularului dreptului de proprietate sau de administrare. O copie de pe contract va fi remisă ANCOM, care are obligația de a o pune la dispoziție oricărei persoane interesate.

(3) Contractul încheiat în condițiile prezentului articol trebuie să prevadă cel puțin:

a) zonele în care este permis accesul, metodele de lucru ce urmează să fie folosite și condițiile efective, inclusiv termenul, în care titularul dreptului instituit în condițiile art.23 are acces la imobil, în vederea instalării sau întreținerii facilităților respective;

b) condițiile în care proprietarul sau deținătorul imobilului poate efectua lucrări ce ar afecta accesul la elementele rețelelor de comunicații electronice ori buna lor întreținere sau care ar necesita mutarea acestora.

(4) Contractul încheiat în condițiile prezentului articol trebuie să prevadă obligația titularului dreptului instituit în condițiile art.23 de a plăti titularului dreptului de proprietate sau de administrare asupra imobilului respectiv un preț reprezentând contravaloarea folosinței și despăgubirea pentru prejudiciile cauzate prin efectuarea lucrărilor. În cazul imobilelor proprietate publică, prețul se stabilește cu respectarea următoarelor principii:

a) să fie nediscriminatoriu între furnizorii de rețele publice de comunicații, să fie justificat și proporțional cu afectarea imobilului respectiv;

b) să acopere doar prejudiciile directe și certe cauzate prin efectuarea lucrărilor prevăzute la art.22, precum și prin existența și funcționarea elementelor rețelelor de comunicații electronice care fac obiectul acestor lucrări.

(5) În cazul în care Guvernul stabilește obligația de plată a unor sume, cu titlu de tarife sau de taxe de utilizare ori cu orice alt titlu, pentru ocuparea și folosința anumitor imobile aflate în proprietate publică, precum drumurile, podurile, pasajele, viaductele, tunelurile, suporturile și celelalte facilități destinate susținerii elementelor rețelelor și altele asemenea, titularul dreptului instituit în condițiile art.23 datorează numai aceste sume ca preț al contractului.

(6) Orice clauză contrară prevederilor alin.(5) este nulă de drept.

(7) Contractul încheiat în condițiile prezentului articol este opozabil oricărui titular al unui drept real asupra imobilului respectiv, precum și titularului dreptului de concesiune, de închiriere și deținătorului cu orice alt titlu.

Art.27. – (1) În situația în care contractul prevăzut la art.26 nu se poate încheia în termen de 4 luni de la data la care solicitantul a înaintat titularului dreptului de proprietate sau de administrare asupra imobilului cererea privind începerea negocierilor, solicitantul se poate adresa instanței competente.

(2) În cazul în care cererea este găsită întemeiată, instanța poate pronunța o hotărâre care ține loc de contract între părți.

(3) În cazul în care dreptul instituit în condițiile art.23 se exercită asupra unui imobil proprietate publică, hotărârea se face publică prin grija titularului dreptului de proprietate sau de administrare asupra imobilului. O copie de pe hotărâre va fi remisă ANCOM, care are obligația de a o pune la dispoziție oricărei persoane interesate.

(4) Hotărârile judecătorești care ține loc de contract între părți, în conformitate cu prevederile alin.(2), îi sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art.26 alin.(7).

Art.28. – (1) Persoanele împuternicite de furnizorii de rețele de comunicații electronice, autorizați potrivit art.4, să efectueze lucrările prevăzute la art.22 sau să desfășoare activități de studiu ori de proiectare în vederea efectuării acestor lucrări au dreptul de acces pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică sau privată, după caz, numai în măsura în care accesul este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pe baza unei împuterniciri scrise din partea furnizorilor în cauză, cu acordul titularului dreptului de folosință sau, în lipsa acordului acestuia, cu acordul titularului dreptului de proprietate sau de administrare.

(2) Titularul dreptului de folosință și titularul dreptului de proprietate sau de administrare nu au dreptul de a refuza accesul persoanelor prevăzute la alin.(1) în cazul în care acesta se realizează în condițiile stabilite printr-un contract încheiat potrivit prevederilor art.26 sau prin hotărârea judecătorească pronunțată în condițiile art.27.

(3) În lipsa acordului accesul poate fi autorizat prin hotărâre judecătorească. În caz de urgență instanța poate dispune accesul pe cale de ordonanță președințială.

(4) În cazul în care se impune efectuarea unor lucrări de întreținere sau de reparații cu caracter de urgență pentru prevenirea sau înlăturarea consecințelor generate de producerea unei calamități naturale ori a unui sinistru deosebit de grav sau a unor lucrări de întreținere sau de reparații impuse de asigurarea siguranței naționale ori a ordinii publice, persoanele împuternicite potrivit alin.(1) au drept de acces fără acordul titularului dreptului de folosință sau al titularului dreptului de proprietate sau de administrare, pe bază de ordonanță președințială. Cererea de ordonanță președințială se judecă de urgență în camera de consiliu, citarea părților nefiind obligatorie.

Art.29. – (1) Dreptul instituit în condițiile art.23 nu afectează existența dreptului de proprietate sau a altor drepturi reale asupra imobilului respectiv ori asupra facilităților utilizate partajat sau asupra elementelor rețelelor de comunicații electronice.

(2) Exercițarea dreptului instituit în condițiile art.23 nu va cauza schimbarea destinației imobilului respectiv, va afecta cât mai puțin utilizarea acestuia de către titularul dreptului de folosință, va schimba cât mai puțin posibil aspectul exterior al proprietății și nu va periclita sănătatea sau integritatea fizică a persoanelor.

Art.30. – Titularul dreptului instituit în condițiile art.23 poate solicita proprietarului sau, după caz, titularului dreptului de administrare tăierea, în condițiile legii, a arborilor sau arbuștilor, precum și a ramurilor ori rădăcinilor care îngreunează sau ar îngreuna efectuarea lucrărilor prevăzute la art.22. Aceste operațiuni se vor realiza pe cheltuiala solicitantului și cu acordarea unei despăgubiri în condițiile art.26 alin.(4) lit.b).

Art.31. – (1) Titularul dreptului instituit în condițiile art.23 are obligația să reșeze elementele rețelelor de comunicații electronice, în cadrul aceleiași proprietăți, pe cheltuială proprie, când această reșezare este necesară pentru construcția de clădiri sau pentru efectuarea de lucrări de către proprietar sau, după caz, de către titularul dreptului de administrare, în condițiile convenite prin contractul încheiat potrivit prevederilor art.26 sau prin hotărârea judecătorească pronunțată în condițiile art.27.

(2) Când reșezarea elementelor rețelelor de comunicații electronice este necesară pentru efectuarea unor lucrări de către alte persoane decât proprietarul sau, după caz, titularul dreptului de administrare, cheltuielile vor fi suportate de acestea, dacă prin contractul prevăzut la art.26 nu s-a convenit altfel.

CAPITOLUL V

Reguli aplicabile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață

„Art.32. – (1) ANCOM identifică, ținând seama de recomandarea Comisiei Europene privind piețele de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, prevăzută la art. 15 alin. (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, denumită în continuare Directiva-cadru, și de instrucțiunile Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, prevăzute la art. 15 alin. (2) din Directiva-cadru, piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul național.

(2) ANCOM poate identifica piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice diferite de cele cuprinse în recomandarea prevăzută la alin.(1), dar numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art.34¹ și 50.

(3) Pe piețele relevante identificate în conformitate cu prevederile alin.(1) sau (2), ANCOM, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute la alin.(1), efectuează periodic analize de piață, în scopul determinării situației concurențiale pe aceste piețe și al impunerii, menținerii, modificării ori retragerii obligațiilor specifice prevăzute în cuprinsul cap.II din Ordonanța privind accesul sau al cap.III din Legea serviciului universal.

(4) Identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice și realizarea analizelor de piață pe piețele identificate se realizează cu respectarea principiilor instituite prin Legea concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările ulterioare, și prin regulamentele emise în aplicarea acesteia. Acolo unde este cazul, ANCOM va solicita colaborarea Consiliului Concurenței.”

Art.33. – (1) Un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice este considerat ca având putere semnificativă pe o anumită piață dacă, individual sau împreună cu alți asemenea furnizori, se bucură pe piața respectivă de o poziție echivalentă unei poziții dominante.

(2) Prin poziție dominantă pe o anumită piață se înțelege situația în care un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice este capabil, într-o măsură apreciabilă, să se comporte independent față de concurenți, clienți și consumatori.

(3) Între concurenți se includ și concurenții potențiali, adică acele persoane care, în circumstanțele economice date, au capacitatea de a intra pe piața în cauză cu servicii pe care le furnizează pe alte arii geografice sau prin adaptarea rapidă a tehnologiei de care dispun, în condiții acceptabile de eficiență.

(4) abrogat

(5) Dacă un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice are putere semnificativă pe o anumită piață, el poate fi considerat a avea putere semnificativă și pe o piață aflată în strânsă legătură cu cea dintâi, cu condiția ca legăturile dintre cele două piețe să permită ca puterea de piață deținută pe una dintre piețe să fie utilizată pe cealaltă piață, determinând astfel o creștere a puterii de piață a furnizorului.

Art.34. – (1) Dacă în urma unei analize de piață ANCOM stabilește că pe o piață relevantă din sectorul comunicațiilor electronice există concurență efectivă, nu va impune niciuna dintre obligațiile specifice prevăzute la art.32 alin.(3) sau le va retrage în cazul în care acestea există. Decizia președintelui ANCOM prin care se retrag obligații impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice va stabili un termen corespunzător de la care încetează obligațiile respective, pentru a permite persoanelor care sunt afectate prin luarea acestei măsuri să se adapteze la noile condiții.

(2) Dacă în urma unei analize de piață ANCOM stabilește că pe o piață relevantă din sectorul comunicațiilor electronice nu există concurență efectivă, va identifica furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice care au, potrivit art.33, putere semnificativă pe piață și va impune acestora, în mod corespunzător, una ori mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.32 alin.(3) sau va menține ori va modifica aceste obligații, acolo unde acestea există deja.

(3) În cazul în care o piață transnațională identificată de Comisia Europeană, în conformitate cu art.15 alin.(4) din Directiva-cadru, acoperă parțial sau total teritoriul României, ANCOM, împreună cu celelalte autorități naționale de reglementare implicate, va realiza analizele de piață, va identifica furnizorii cu putere semnificativă pe piață și va decide în mod concertat cu aceste autorități asupra impunerii, menținerii, modificării sau retragerii obligațiilor specifice prevăzute la art.32 alin.(3) .

(4) Măsurile prevăzute la alin.(1)–(3) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art.34¹ și 50.”

„Art.34¹. – (1) Suplimentar față de parcurgerea procedurii prevăzute la art.50, dacă ANCOM intenționează să ia o măsură dintre cele prevăzute la art.32 sau 34 din prezenta ordonanță de urgență, la art.5 ori 8 din Ordonanța privind accesul sau la art.15–18 din Legea

serviciului universal, care ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, va notifica în același timp Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare din celelalte state membre ale Uniunii Europene proiectul acestei măsuri, împreună cu motivele care stau la baza adoptării acesteia. Dispozițiile art.52 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.

(2) Comisia Europeană și celelalte autorități naționale de reglementare vor putea transmite comentarii și observații cu privire la măsura propusă de ANCOM în termen de o lună de la data notificării sau în cadrul perioadei de consultare publică prevăzută la art.50, dacă această perioadă este mai lungă. Termenul de o lună nu poate fi prelungit.

(3) În cazul în care măsura prevăzută la alin.(1) are ca obiect identificarea unei piețe relevante diferite de cele identificate în recomandarea Comisiei Europene prevăzută la art.15 alin.(1) din Directiva-cadru sau determinarea situației concurențiale pe o piață relevantă, în sensul existenței sau nu a unor furnizori de rețele ori de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, și această măsură ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, iar comentariile și observațiile Comisiei Europene transmise ANCOM potrivit alin.(2) indică faptul că această măsură ar crea o barieră pentru piața unică sau existența unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul comunitar și în special cu obiectivele prevăzute la art.45, ANCOM nu va putea adopta măsura propusă pentru o perioadă de două luni.

(4) În perioada prevăzută la alin.(3), Comisia Europeană poate adopta o decizie prin care să solicite ANCOM retragerea măsurii propuse. Decizia va fi însoțită de o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pentru care Comisia Europeană consideră că măsura propusă nu ar trebui adoptată, precum și de propuneri concrete de modificare a măsurii propuse.

(5) Cu excepția situației prevăzute la alin.(4), ANCOM poate adopta măsura propusă, având în vedere comentariile și observațiile primite din partea Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare. Măsura adoptată va fi comunicată de către ANCOM Comisiei Europene.

(6) abrogat

(7) În situații excepționale, prin excepție de la prevederile alin. (1)-(5), atunci când este necesară intervenția urgentă, în vederea protejării concurenței și a intereselor utilizatorilor finali, ANCOM poate lua măsuri temporare, cu respectarea principiului proporționalității, comunicând în cel mai scurt timp aceste măsuri, împreună cu motivele care au stat la baza adoptării acestora, Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare din celelalte state membre ale Uniunii Europene.

(8) Prelungirea aplicării măsurilor prevăzute la alin. (7) sau aplicarea definitivă a acestora nu poate fi realizată decât în urma parcurgerii procedurii prevăzute la alin. (1)-(5).

CAPITOLUL VI

Promovarea concurenței și soluționarea litigiilor dintre furnizori

Art.35. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care beneficiază de drepturi speciale sau exclusive pentru prestarea serviciilor în alte sectoare ale economiei, în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, au următoarele obligații:

a) de a ține contabilitatea în mod distinct pentru activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în același mod în care acest lucru s-ar realiza dacă aceste activități ar fi desfășurate de entități cu personalitate juridică distinctă, astfel încât să fie identificate, cu baza de calcul și metodologiile de atribuire aplicate, toate

elementele care contribuie la formarea costurilor și a veniturilor legate de activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, inclusiv o prezentare detaliată a activelor imobilizate și a cheltuielilor structurale;

b) de a realiza o separare structurală pentru activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice.

(2) Prevederile alin.(1) lit.a) nu se aplică furnizorilor a căror cifră de afaceri anuală, rezultată din activitățile legate de furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice în România sau în statele membre ale Uniunii Europene, este mai mică de 50 milioane euro.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care nu sunt supuși cerințelor dreptului societăților comerciale și care nu îndeplinesc criteriile aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii stabilite prin regulile contabile armonizate cu cerințele legislației Uniunii Europene, au obligația să își elaboreze situațiile financiare, să le supună spre aprobare unui auditor financiar independent, în condițiile legii, și să le publice. Această cerință se aplică și contabilității distincte realizate în condițiile alin.(1) lit.a).

Art.36. – „(1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori ale regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANCOM soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.”

(2) Decizia se comunică părților o dată cu expunerea motivelor pe care se întemeiază și se publică pe pagina de Internet a ANCOM, cu respectarea prevederilor legale referitoare la păstrarea confidențialității.

(3) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice care provin din România și dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, partea interesată se poate adresa oricăreia dintre autoritățile naționale de reglementare competente, în vederea soluționării litigiului. Dacă ANCOM este sesizată, litigiul va fi soluționat cu luarea în considerare a punctelor de vedere exprimate de celelalte autorități naționale de reglementare.

(4) Decizia emisă de președintele ANCOM, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7).

(5) Procedura de soluționare a litigiilor prevăzute de prezentul articol se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.

CAPITOLUL VII

Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații

Art.37 - 43 – abrogate

CAPITOLUL VIII

Funcțiile, obiectivele și atribuțiile ANRC

Art.44 - 48 – abrogate

CAPITOLUL VIII¹

Tariful de monitorizare

„Art.48¹. – (1) Orice persoană care are calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către ANCOM un tarif de monitorizare anual, în condițiile prevăzute de prezentul capitol, din momentul dobândirii calității de furnizor și până la încetarea acestei calități.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) care au avut calitatea de furnizor pe parcursul unui an calendaristic întreg sunt obligate la plata către ANCOM a unui tarif de monitorizare anual pentru anul următor, calculat ca un procent din cifra de afaceri a fiecărui furnizor din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin.(1) care nu au avut calitatea de furnizor pe parcursul unui an calendaristic întreg, tariful de monitorizare se calculează ca un procent din cifra de afaceri înregistrată în lunile anului anterior celui pentru care se datorează tariful, în care acestea au avut calitatea de furnizor.

(4) Procentul prevăzut la alin.(2) și (3) se determină anual, fără a depăși 0,4%, ca raport între:

a) cheltuielile prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat potrivit art.42, din care se scad veniturile din alte surse; și

b) cifra de afaceri cumulată a persoanelor prevăzute la alin.(2) și (3).

(5) Cifra de afaceri a persoanelor prevăzute la alin.(2) este cea prevăzută în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

(6) Cifra de afaceri a persoanelor prevăzute la alin.(3) se determină prin cumularea veniturilor realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, în care acestea au avut calitatea de furnizor, luându-se în considerare inclusiv luna în care au dobândit această calitate și exclusiv luna în care aceasta a încetat.

(7) Pentru persoanele fizice sau asociațiile familiale autorizate în condițiile legii să desfășoare activități economice în mod independent, cifrei de afaceri îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate în anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, respectiv totalitatea veniturilor brute realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, în care au avut calitatea de furnizor.

(8) abrogat

Art.48². – (1) Quantumul tarifului de monitorizare anual datorat de fiecare furnizor se stabilește prin aplicarea procentului prevăzut la art.48¹ alin.(4) la cifra de afaceri prevăzută la art.48¹ alin.(5) și (6), după caz.

(2) Quantumul tarifului de monitorizare prevăzut la alin.(1) se stabilește la data determinării cifrei de afaceri cumulate prevăzute la art.48¹ alin.(4) lit.b), dar nu mai târziu de data de 15 septembrie a anului respectiv, prin decizie a președintelui ANCOM, care se comunică fiecărui furnizor.

(3) Tariful de monitorizare și tariful de utilizare a resurselor de numerotație se administrează de ANCOM, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

Art.48³. – (1) La încetarea calității de furnizor, indiferent de forma acesteia, orice furnizor are obligația de a achita un tarif de monitorizare stabilit astfel:

a) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc înainte de determinarea tarifului de monitorizare anual potrivit art.48² alin.(2), furnizorul datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul stabilit de ANCOM în condițiile art.48¹ alin.(4) pentru anul anterior și cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care acesta a avut calitatea de furnizor, cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea;

b) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc după determinarea tarifului de monitorizare anual potrivit art.48² alin.(2), pe lângă acest tarif, furnizorul datorează și un tarif suplimentar, calculat ca produs între procentul stabilit de ANCOM în condițiile art.48¹ alin.(4) pentru anul în curs și cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea.

(2) Persoanele care datorează tariful de monitorizare prevăzut la alin.(1) au obligația de a transmite ANCOM, odată cu încetarea calității de furnizor, o situație privind cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care a avut calitatea de furnizor, cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea sau, respectiv, privind cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea, în condițiile stabilite de ANCOM.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin.(1) nu comunică ANCOM, odată cu încetarea calității de furnizor, documentele prevăzute la alin.(2), până la data transmiterii acestora, ANCOM va stabili în sarcina acestor persoane obligația de plată a tarifului de monitorizare anual, ca și cum nu ar fi încetat calitatea de furnizor.

(4) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin.(1) lit.a) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, în termen de 7 zile de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(2), iar diferența dintre acesta și plățile anticipate stabilite în condițiile art.48⁴ alin.(1) se achită în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei sau, după caz, se restituie în condițiile Codului de procedură fiscală.

(5) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin.(1) lit.b) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, în termen de 7 zile de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(2), și se achită în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.

(6) Persoanele care au dobândit calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori furnizor de servicii poștale în același an în care încetează această calitate datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul prevăzut la alin.(1) lit.a) sau, după caz, la alin.(1) lit.b) și cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate.

(7) Persoanelor prevăzute la alin.(6) li se aplică în mod corespunzător prevederile alin.(2)–(5).

Art.48⁴. – (1) Persoanele prevăzute la art.48¹ alin.(1) au obligația de a efectua în contul tarifului de monitorizare anual plăți anticipate după cum urmează:

a) până la data de 15 martie a anului, 30% din tariful de monitorizare datorat pentru anul precedent;

b) până la data de 15 iunie a anului, 30% din tariful de monitorizare datorat pentru anul precedent.

(2) Cuantumul plăților anticipate prevăzute la alin.(1) se stabilește până la data de 15 februarie prin decizie a președintelui ANCOM.

(3) Tariful de monitorizare datorat pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este tariful de monitorizare stabilit în condițiile art.48² alin.(2), fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(4) Diferența dintre tariful de monitorizare anual stabilit în condițiile art.48² alin.(2) și plățile anticipate stabilite în condițiile alin.(1) se achită în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei președintelui ANCOM sau, după caz, se restituie în condițiile Codului de procedură fiscală.

Art.48⁵. – (1) Persoanele prevăzute la art.48¹ și la art.48³ alin.(1) și (6) pot solicita, în vederea determinării tarifului, luarea în considerare a veniturilor rezultate din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri, prevederile art.48¹–48⁴ aplicându-se în mod corespunzător.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin.(1), furnizorii sunt obligați să țină contabilitatea în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din activitățile de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori, după caz, de furnizare de servicii poștale. Certificarea acestor venituri se va realiza de un auditor independent autorizat potrivit legii, în condițiile stabilite de ANCOM.”

Art.48⁶. – (1) Persoanele juridice care au calitatea de comerciant, prevăzute la art. 48¹ alin. (2) și (3), au obligația de a transmite ANCOM situațiile financiare anuale conținând cifrele de afaceri înscrise în contul de profit și pierdere, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 5 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

(2) Persoanele fizice și asociațiile familiale care datorează tariful de monitorizare prevăzut la art.48¹ au obligația de a transmite ANCOM declarațiile financiare anuale privind veniturile brute realizate, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 5 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

(3) Pentru alte categorii de persoane decât cele prevăzute la alin.(1) și (2), care au calitatea de furnizor, documentele necesare în vederea stabilirii tarifului de monitorizare și termenele de transmitere a acestora către ANCOM se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM.

(4) Persoanele prevăzute la art.48¹ alin.(3) au obligația de a transmite ANCOM, în termenul prevăzut la alin.(2), situația privind cifra de afaceri realizată în lunile din anul anterior în care acestea au avut calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori de furnizor de servicii poștale.

(5) Nettransmiterea în termenele și în condițiile prevăzute de dispozițiile legale a documentelor necesare în vederea determinării tarifului de monitorizare are ca efect determinarea acestuia în funcție de cifra de afaceri prevăzută la art.48¹ alin.(5).

Art.48⁷. – Prin excepție de la prevederile art.48¹ alin.(1) și ale art.48³ alin.(1) și (6), furnizorii care înregistrează o cifră de afaceri care nu depășește echivalentul în lei a 100.000 de euro, la cursul de schimb valutar mediu al perioadei în care a fost realizată cifra de afaceri, calculat pe baza cursului de schimb valutar mediu lunar comunicat de Banca Națională a

României, nu au obligația de plată a tarifului de monitorizare, prevederile art.48¹-48⁶ aplicându-se în mod corespunzător.

Art.48⁸. - Procedura de aplicare a prevederilor art. 48¹-48⁷ se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM.

CAPITOLUL IX ***Consultare, transparență și informare***

Art.49. – (1) ANCOM are obligația de a crea, de a menține, de a dezvolta și de a actualiza permanent o pagină de Internet proprie, prin intermediul căreia să se asigure informarea publicului cu privire la:

a) organizarea, funcționarea, obiectivele și atribuțiile ANCOM, precum și atribuțiile fiecărei structuri interne a ANCOM;

b) datele necesare pentru a asigura comunicarea eficientă cu structurile interne ale ANCOM;

c) legislația națională și internațională aplicabilă în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale;

d) deciziile emise de președintele ANCOM care privesc furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice, precum și furnizorii de servicii poștale;

e) căile legale de atac împotriva deciziilor președintelui ANCOM;

f) documentele a căror publicare este obligatorie în cadrul consultărilor lansate în condițiile art.50;

g) bugetul de venituri și cheltuieli al ANCOM;

h) autoritățile cu atribuții similare din alte state;

„h¹) obligațiile impuse de ANCOM în conformitate cu Ordonanța privind accesul;

h²) procedura de autorizare generală și procedura de solicitare și emitere a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație;

h³) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, autorizați în condițiile art.4;

h⁴) drepturile și obligațiile titularilor de licențe de utilizare a resurselor de numerotație;”

i) orice alte informații utile informării publicului, care au legătură cu activitatea ANCOM.

(2) ANCOM va depune toate diligențele necesare pentru a asigura că informațiile publicate pe pagina de Internet proprie sunt disponibile și în cel puțin o limbă de circulație internațională.

„Art.49¹. – (1) ANCOM va comunica Comisiei Europene prevederile adoptate în legislația națională în domeniul de reglementare al Directivei-cadru, al Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, al Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și al Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, precum și orice modificări sau completări ale acestor prevederi.

(2) ANCOM va transmite Comisiei Europene o copie de pe informațiile prevăzute la art.49 alin.(1) lit.h¹.”

Art.50. – (1) Cu excepția măsurilor adoptate potrivit prevederilor art.34¹ alin.(7) sau art.36, ANCOM are obligația de a respecta procedura de consultare stabilită prin prezentul articol ori de câte ori intenționează să adopte măsuri de natură să producă un impact semnificativ pe piața relevantă, în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență ori a legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau al serviciilor poștale.

(2) ANCOM are obligația de a publica textul supus consultării pe pagina de Internet proprie, precizând totodată și: data publicării documentului, data la care expiră termenul de depunere a observațiilor și data estimativă la care intenționează să adopte măsura care face obiectul consultării. Toate persoanele interesate care au solicitat înscrierea adresei lor de poștă electronică pe lista de corespondență special constituită a ANCOM vor fi informate cu privire la lansarea consultării cel mai târziu la data publicării documentului.

(3) Din momentul în care textul supus consultării este publicat pe pagina de Internet, ANCOM va acorda un termen de cel puțin 30 de zile pentru depunerea de observații, în scris, de către orice persoană interesată. În situațiile în care măsurile trebuie adoptate în regim de urgență, acest termen poate fi mai scurt de 30 de zile, însă nu mai scurt de 10 zile.

(4) Măsura supusă consultării nu poate fi adoptată înainte de expirarea unui termen de 10 zile de la data expirării termenului de depunere a observațiilor. Cel mai târziu la data publicării pe pagina de Internet a deciziei prin care se adoptă măsura ANCOM are obligația de a publica și un material de sinteză a observațiilor primite, care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

CAPITOLUL X ***Supraveghere și control***

Art.51 – (1) ANCOM și MCSI au dreptul să solicite furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori furnizorilor de servicii poștale informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale.

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) pot fi solicitate de ANCOM și MCSI, în special în următoarele scopuri:

„a) verificarea respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale sau impuse de ANCOM și MCSI în conformitate cu aceste dispoziții, precum și punerea în aplicare și executarea regulamentelor comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, în special în ceea ce privește monitorizarea pieței și verificarea respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din aceste regulamente, acolo unde se stabilește competența autorității naționale de reglementare în acest scop;”

b) stabilirea tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu prevederile cap.VIII¹;

c) stabilirea contribuțiilor pentru finanțarea serviciilor din sfera serviciului universal;

d) desemnarea furnizorilor de serviciu universal și impunerea în sarcina acestora a obligațiilor prevăzute în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice sau al serviciilor poștale;

e) identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, realizarea analizelor de piață și identificarea furnizorilor cu putere semnificativă, în conformitate cu prevederile cap.V;

f) impunerea în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață a obligațiilor prevăzute de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice;

g) acordarea licențelor de utilizare a resurselor de numerotație și verificarea respectării obligațiilor prevăzute în acestea;

h) soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice și dintre utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice;

i) realizarea de statistici clar definite, necesare exercitării atribuțiilor ANCOM și MCSI, acordând în acest sens un termen de minimum 30 de zile pentru colectarea datelor;

j) elaborarea de rapoarte, studii, analize și alte asemenea, în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, pentru evaluarea necesității și oportunității emiterii de noi reglementări și pentru evaluarea și controlul implementării reglementărilor în vigoare;

k) publicarea unor situații comparative privind calitatea și tarifele serviciilor, în vederea maximizării beneficiilor utilizatorilor finali.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, ANCOM are dreptul să solicite furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice informațiile necesare în vederea verificării respectării obligațiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice sau de licențele de utilizare a frecvențelor radio ori impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții.

(4) Informațiile prevăzute la alin.(1) și (3) vor fi solicitate în scris și motivat, iar cantitatea și natura acestora trebuie să fie proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(5) Furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice și furnizorii de servicii poștale au obligația de a pune la dispoziție informațiile, altele decât cele solicitate la alin.(2) lit.i), în termenul și în condițiile indicate de ANCOM și MCSI sau IGCTI, după caz.

Art.52. – ANCOM cooperează cu autorități de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale din străinătate, inclusiv pe baza unor acorduri de colaborare și schimb de informații, în vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei ordonanțe de urgență și al legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, precum și pentru a facilita exercitarea de către aceste autorități a atribuțiilor ce le revin în temeiul legislației naționale aplicabile.

„(2) ANCOM va transmite autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile solicitate motivat de acestea, în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora prevăzute în legislația comunitară.

(3) ANCOM va furniza Comisiei Europene, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale. Natura și cantitatea informațiilor vor fi proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(4) Dacă informațiile solicitate de Comisia Europeană au fost transmise în prealabil de furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în conformitate cu dispozițiile art.51, ANCOM va informa furnizorii respectivi cu privire la transmiterea informațiilor.

(5) În măsura în care este necesar, Comisia Europeană poate pune la dispoziția autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin.(3), cu excepția cazului în care ANCOM a solicitat, în mod expres și motivat, contrariul.

(6) Dacă informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin.(2), (3) sau (5) sunt considerate de ANCOM confidențiale, în conformitate cu prevederile legislației naționale și comunitare, Comisia Europeană și autoritățile naționale de reglementare vor respecta caracterul confidențial al informațiilor.

(7) ANCOM poate solicita autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale, respectând, acolo unde este cazul, caracterul confidențial al informațiilor primite.

(8) În vederea revizuirii periodice a legislației comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, ANCOM va furniza Comisiei Europene toate informațiile solicitate.

(9) ANCOM publică informațiile care ar putea contribui la dezvoltarea unei piețe deschise și concurențiale, inclusiv informații actualizate referitoare la aplicarea regulamentelor comunitare, cu respectarea principiului confidențialității și a prevederilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public, precizând și condițiile și procedura de acces al persoanelor interesate la aceste informații.”

Art.53. – (1) Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale, al respectării obligațiilor impuse prin autorizația generală și prin licențele de utilizare a resurselor de numerotație, precum și a obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din regulamentele comunitare, acolo unde se stabilește competența de monitorizare sau de verificare a respectării acestor obligații de către autoritatea națională de reglementare, revine ANCOM, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop.

(2) Controlul îndeplinirii obligațiilor privind utilizarea frecvențelor radio revine ANCOM, care acționează prin personalul de control de specialitate împuternicit în acest scop și potrivit procedurii stabilite prin prevederile legale care reglementează activitatea acestei instituții, acolo unde prezenta ordonanță de urgență nu prevede altfel.

Art.54. – (1) În exercitarea atribuțiilor de control personalul împuternicit în acest scop al ANCOM și al *IGCTI* are dreptul să solicite furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, precum și furnizorilor de servicii poștale orice informații care îi sunt necesare, menționând temeiul legal și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută la art.56 alin.(1) lit.a) din prezenta ordonanță de urgență sau la art.60 alin.(1) lit.a) din *Ordonanța privind serviciile poștale*.

(2) Personalul de control împuternicit în acest scop al ANCOM și al *IGCTI* are dreptul să solicite declarații sau orice documente necesare pentru efectuarea controlului, să ridice copii de pe orice registre, acte financiar-contabile și comerciale ori alte acte; de asemenea, poate să facă inspecții, inclusiv inopinate, la orice instalații, incinte, terenuri sau infrastructuri utilizate de furnizor în activitatea sa, al căror rezultat va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare, și să primească, la convocare sau la fața locului, informații și justificări.

(3) De asemenea, personalul de control împuternicit în acest scop al ANCOM și al *IGCTI* are dreptul să efectueze percheziții, pe baza autorizării judiciare acordate prin ordonanță președințială de către președintele tribunalului județean sau, după caz, al municipiului București, în a cărui circumscripție sunt situate locurile de controlat, ori de către un judecător delegat de acesta. Cererea de ordonanță președințială trebuie să cuprindă toate

informațiile de natură să justifice percheziția și se judecă fără citarea părților, în termen de cel mult 3 zile.

(4) Percheziția și actele pe care le cuprinde se efectuează sub autoritatea și sub controlul judecătorului care le-a autorizat, el desemnând unul sau mai mulți ofițeri de poliție judiciară însărcinați să asiste la aceste operațiuni și să îl informeze asupra derulării lor. Dacă unele acte trebuie efectuate în afara circumscripției tribunalului, președintele emitent al ordonanței dispune comisie rogatorie pentru exercitarea controlului de către președintele tribunalului în a cărui circumscripție trebuie efectuate respectivele acte. Judecătorul poate inspecta locurile supuse intervenției, putând decide în orice moment suspendarea sau încetarea percheziției.

(5) Oricare ar fi împrejurările, percheziția nu poate începe înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00 și trebuie efectuată în prezența ocupantului locului, iar în lipsa acestuia, în prezența unui reprezentant, a unui membru al familiei sau a unui vecin, având capacitate deplină de exercițiu; numai personalul de control împuternicit în acest scop al ANCOM și al *IGCTI*, ocupantul locului sau reprezentantul său și ofițerii de poliție judiciară pot lua cunoștință de piese și documente înaintea ridicării acestora.

(6) Inventarele și aplicarea sigiliilor se fac conform dispozițiilor Codului de procedură penală; originalele procesului-verbal și ale inventarului sunt transmise judecătorului care a ordonat percheziția, iar piesele și documentele care nu mai sunt utile stabilirii adevărului vor fi restituite ocupantului locului.

(7) Ordonanța poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel București. Recursul nu este suspensiv de executare.

(8) Președintele ANCOM sau, după caz, directorul general al *IGCTI* este informat fără întârziere despre începerea percheziției și despre operațiunile efectuate.

CAPITOLUL XI ***Regim sancționator***

Art.55. – (1) Următoarele fapte constituie contravenții:

a) furnizarea rețelelor sau a serviciilor de comunicații electronice de către o persoană care nu este autorizată în condițiile art.4 pentru acel tip de activitate ori pe perioada în care dreptul de furnizare a rețelelor sau a serviciilor de comunicații electronice a fost suspendat sau retras;

b) nerespectarea condițiilor prevăzute în autorizația generală, în condițiile art.5;

c) utilizarea frecvențelor radio fără obținerea licenței de utilizare necesare, potrivit prevederilor cap.III;

d) utilizarea resurselor de numerotație fără obținerea licenței de utilizare necesare, potrivit prevederilor cap.III;

e) nerespectarea condițiilor prevăzute în licențele de utilizare a frecvențelor radio, acordate în condițiile cap.III;

e¹) producerea de către orice persoană și în orice mod a unei perturbații prejudiciabile;

f) nerespectarea condițiilor prevăzute în licențele de utilizare a resurselor de numerotație, acordate în condițiile cap.III;

„f¹) nerespectarea obligațiilor care decurg din regulamentele comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a respectării acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare;”

g) nerespectarea obligației impuse de ANCOM în temeiul art.25 alin.(1) sau a condițiilor stabilite de aceasta în temeiul art.25 alin.(2);

h) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art.35;

„h¹) nedepunerea situațiilor financiare anuale sau, în cazul persoanelor fizice ori al asociațiilor familiale, a declarațiilor financiare anuale privind veniturile realizate în termenul și în condițiile prevăzute la art.48⁶ alin.(1) și (2);”

i) nerespectarea reglementărilor sau a normelor tehnice adoptate pe baza prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează astfel:

„a) cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei;”

b) prin derogare de la dispozițiile art.8 alin.(2) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă în cuantum de până la 2% din cifra de afaceri, iar în cazul unor încălcări repetate, cu amendă în cuantum de până la 5% din cifra de afaceri, pentru societățile comerciale cu o cifră de afaceri de peste 5.000.000 lei.

(3) Cuantumul amenzilor prevăzute la alin.(2) poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui inflației.

Art.56. – (1) ANCOM sau *IGCTI*, după caz, poate obliga furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice la plata unor amenzi administrative în cuantum de până la 300.000.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, stabilind totodată și data de la care acestea se calculează, pentru a-i determina:

a) să furnizeze în mod complet și corect informațiile care le-au fost cerute conform prevederilor art.51 ori ale art.54 alin.(1);

b) să se supună controlului prevăzut la art.53 și 54;

c) să se conformeze măsurilor dispuse de ANCOM în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Valoarea maximă a amenzii administrative prevăzute la alin.(1) poate fi actualizată prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui inflației.

(3) Prin derogare de la prevederile art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.30/2002 pentru modificarea unor anexe la Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr.743/2001, precum și ale unor alte acte normative, sumele rezultate din încasarea amenzilor prevăzute la alin.(1) se rețin integral ca venituri proprii extrabugetare, cu titlu permanent, la dispoziția ANCOM sau a *IGCTI*, după caz, și vor fi folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli, aprobat potrivit legii.

Art.57. – Dacă în termen de 90 de zile de la data scadenței furnizorul nu achită tariful de monitorizare, tariful de utilizare a spectrului sau tariful de utilizare a resurselor de numerotație, precum și accesoriile acestora, ANCOM sau *IGCTI*, după caz, îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală sau licența de utilizare a frecvențelor radio ori a resurselor de numerotație.

Art.58. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art.55 alin.(1) lit.a), b), d) și f)-h¹) se face de către personalul de control prevăzut la art.53 alin.(1).

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art.55 alin.(1) lit.c), e) și e¹) se face de către personalul de control prevăzut la art.53 alin.(2).

(3) Constatarea contravenției prevăzute la art.55 alin.(1) lit.i) se face de către personalul de control prevăzut la art.53 alin.(1) sau (2), după caz.

(4) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art.55 alin.(1) lit.a), b), d) și f)-h¹) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele ANCOM.

(5) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art.55 alin.(1) lit.c), e) și e¹) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele ANCOM.

(6) Sancțiunea pentru fapta prevăzută la art.55 alin.(1) lit.i) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele ANCOM sau de către președintele *IGCTI*, după caz.

(6¹) Odată cu aplicarea amenzilor prevăzute la art.55 alin.(2) se poate dispune confiscarea bunurilor destinate, rezultate sau folosite la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art.55 alin.(1).

(7) Amenzile administrative prevăzute la art.56 se aplică de către președintele ANCOM sau de către președintele *IGCTI*, după caz.

(8) Sancțiunile prevăzute la art.57 se aplică de către președintele ANCOM sau de către conducătorul *IGCTI*.

(9) Actul prin care se aplică sancțiunile prevăzute la art.56 și 57 constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

(10) În măsura în care prin prezenta ordonanță de urgență nu se prevede altfel, contravențiilor prevăzute la art.55 li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu excepția prevederilor art.28.

Art.59. – (1) În cazul descoperirii nerespectării de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a unei obligații prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în legislația specială în domeniul comunicațiilor electronice sau în actele normative ori individuale emise în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice, ANCOM ori *IGCTI*, după caz, va transmite furnizorului în cauză o notificare prin care îi va aduce la cunoștință intenția aplicării sancțiunii prevăzute de lege și îi va acorda un termen de cel puțin 30 de zile pentru a justifica sau remedia încălcarea săvârșită.

(2) Termenul de 30 de zile poate fi redus în următoarele cazuri:

a) cu acordul furnizorului;

b) în cazul în care furnizorul a mai încălcat una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la alin.(1);

c) abrogat.

(3) În cazul în care furnizorul nu remediază încălcarea în termenul prevăzut la alin.(1) sau (2), iar justificarea prezentată nu este satisfăcătoare, ANCOM sau *IGCTI*, după caz, va aplica sancțiunea corespunzătoare și va dispune toate măsurile necesare în vederea asigurării respectării obligației încălcate. Măsurile trebuie să fie proporționale cu scopul urmărit și vor prevedea o perioadă rezonabilă în care furnizorul trebuie să se conformeze acestora.

(3¹) Măsurile prevăzute la alin.(3) vor fi dispuse prin actul prin care se aplică sancțiunea, emis de președintele ANCOM sau de președintele *IGCTI*, după caz. Transmiterea actului prin care se aplică sancțiunea și se dispun măsuri în vederea asigurării respectării obligației încălcate se realizează într-un termen de 7 zile de la emiterea acestuia.

(4) În cazul unor încălcări grave și repetate, dacă furnizorul în cauză nu s-a conformat măsurilor dispuse în conformitate cu prevederile alin.(3):

a) ANCOM poate suspenda sau retrage furnizorului în cauză dreptul de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale sau licența de utilizare a resurselor de numerotație, după caz;

b) ANCOM poate suspenda ori retrage furnizorului în cauză licența de utilizare a frecvențelor radio.

(5) În cazul în care nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(1) prezintă un pericol grav și iminent pentru siguranța națională, ordinea publică sau sănătatea publică ori poate crea probleme grave de natură economică sau operațională altor furnizori de rețele ori servicii de comunicații electronice sau utilizatorilor, ANCOM ori IGCTI, după caz, poate lua măsuri urgente cu caracter provizoriu pentru remedierea situației, care pot fi ulterior confirmate. Persoanei în cauză trebuie să i se acorde posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, în condiții rezonabile, și de a propune soluții pentru remedierea definitivă a situației create.

Art.59¹. – Procedura prealabilă prevăzută la art.59 nu se aplică:

- a) în cazul nerespectării deciziilor președintelui ANCOM emise în temeiul art.36;
- b) în cazul nerespectării obligației de a transmite informațiile solicitate de ANCOM sau IGCTI, după caz, în temeiul art.51 alin.(2) lit.a), respectiv al art.51 alin.(3);
- c) în cazul contravențiilor prevăzute la art.55 alin.(1) lit.a), c), d) și h¹);
- d) în cazul nerespectării obligațiilor de transparență impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile art.9 din Ordonanța privind accesul.

„Art.59². – (1) În situația descoperirii nerespectării de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a unei obligații care decurge din regulamentele comunitare, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare, ANCOM va transmite furnizorului în cauză o notificare prin care îi va aduce la cunoștință intenția aplicării sancțiunii prevăzute de lege și îi va solicita încetarea imediată a încălcării săvârșite.

(2) Dacă furnizorul nu încetează încălcarea săvârșită, în conformitate cu notificarea transmisă conform dispozițiilor alin. (1), ANCOM va aplica sancțiunea corespunzătoare și va dispune toate măsurile necesare în vederea asigurării respectării obligației încălcate și remedierii încălcării săvârșite.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) se dispun prin actul de aplicare a sancțiunii, emis de președintele ANCOM. Transmiterea actului prin care se aplică sancțiunea și se dispun măsuri în vederea asigurării respectării obligației încălcate se realizează de îndată.

(4) Dispozițiile art. 59 alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător.”

Art.60. – Orice persoană care utilizează sau divulgă, în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, documente sau informații cu caracter de secret profesional, primite ori de care a luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, răspunde potrivit legii penale, putând fi obligată și la repararea prejudiciului cauzat.

CAPITOLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.61. – (1) Până la data de 31 decembrie 2002 Societatea Națională de Telecomunicații "Romtelecom" - S.A. beneficiază de:

a) dreptul exclusiv de a furniza, contra cost, servicii de telefonie vocală fixă destinate publicului, servicii de telegrafie și telex, locale, interurbane și internaționale;

b) dreptul exclusiv de a furniza linii de cablu închiriate, în vederea asigurării capacității de transmisie între punctele terminale ale rețelei fixe operate de Societatea Națională de Telecomunicații "Romtelecom" - S.A. pe baza licenței acordate în temeiul prevederilor Legii telecomunicațiilor nr.74/1996, cu modificările ulterioare.

(2) Până la aceeași dată Societatea Națională de Radiocomunicații - S.A. beneficiază de dreptul exclusiv de a furniza linii de radio închiriate cu capacitate mai mare de 2 MBits/s.

Art.62. – (1) Licențele și autorizațiile eliberate în temeiul prevederilor Legii telecomunicațiilor nr.74/1996, cu modificările ulterioare, își păstrează valabilitatea până la data de 31 decembrie 2002, cu excepția cazurilor în care actele respective prevăd un termen mai scurt.

(2) Până la expirarea duratei de valabilitate, stabilită conform prevederilor alin.(1), titularii de licențe și de autorizații sunt obligați să transmită ANCOM notificarea prevăzută la art.4, în vederea continuării activității pe baza autorizației generale. La data efectuării notificării licența sau autorizația își încetează valabilitatea, cu excepția prevederilor referitoare la drepturile de utilizare a frecvențelor radio și a resurselor de numerotație.

(3) abrogat

(4) Până la expirarea duratei de valabilitate, stabilită conform prevederilor alin.(1), ANCOM va emite licențele de utilizare a resurselor de numerotație, în condițiile cap.III, furnizorilor de rețele și de servicii care au beneficiat de drepturi de utilizare a acestor resurse în temeiul prevederilor Legii telecomunicațiilor nr.74/1996, cu modificările ulterioare.

Art.62¹. – (1) Până la data de 31 decembrie 2005, *IGCTI* va analiza și va revizui toate prevederile care se referă la drepturi de utilizare a frecvențelor și la obligațiile conexe acestora din cadrul licențelor, autorizațiilor și acordurilor eliberate în temeiul Legii telecomunicațiilor nr.74/1996, cu modificările ulterioare, și ale legislației secundare asociate pentru a asigura respectarea prevederilor cap.III din prezenta ordonanță de urgență, ale Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe și ale reglementărilor în vigoare elaborate pe baza prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Dreptul de utilizare a frecvențelor radio și obligațiile conexe acestuia, inclusiv plata tarifului de utilizare a spectrului, se exercită, respectiv sunt asumate, în baza prevederilor menționate la alin.(1) și rămân valabile până la momentul revizuirii, cu excepția situațiilor în care titularii acestora renunță prin solicitare scrisă la drepturile respective sau nu depun solicitările de revizuire a drepturilor de utilizare a frecvențelor în termenele stipulate în procedura de emitere a licențelor de utilizare a frecvențelor radio, prevăzută la art.21.

(3) Prin revizuirea licențelor, autorizațiilor și acordurilor eliberate în temeiul prevederilor Legii nr.74/1996 se conferă titularului un nou drept de utilizare a frecvențelor radio, însoțit de obligațiile aferente, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art.62². - Până la revizuirea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice identificate înainte de data aderării României la Uniunea Europeană și a situației concurențiale pe aceste piețe, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2008, modificarea sau completarea obligațiilor impuse de ANRCTI în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă, în conformitate cu prevederile legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, se realizează fără parcurgerea procedurii prevăzute la art.34¹.

Art.63. – În scopul finanțării activității pe primele 12 luni de funcționare, *ANRC* va beneficia de un credit din partea *IGCTI*, în valoare de 4.000.000 euro, pe termen de 5 ani, cu perioadă de grație de 1 an de la data încheierii contractului, fără dobândă, plătit în lei la cursul Băncii Naționale a României din ziua plății. Celelalte condiții se vor stabili prin contract, care se va încheia în termen de 15 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.64. – Consiliile județene și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București pot asigura, contra cost, spațiile necesare pentru desfășurarea activității oficiilor teritoriale ale ANCOM.

Art.65. – Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea telecomunicațiilor nr.74/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.156 din 22 iulie 1996, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art.66. – Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență:

a) articolul 22 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.88 din 2 februarie 2002, se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art.22. - Autoritatea de reglementare în sensul prezentei ordonanțe este Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații.";

b) punctul 10 al articolului 2 din Legea nr.676/2001 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.800 din 14 decembrie 2001, se modifică și va avea următorul cuprins:

"10. autoritatea de reglementare - Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații";

c) alineatul (2) al articolului 49 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.87 din 1 februarie 2002, se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Pentru scopurile aplicării prezentei ordonanțe atribuțiile autorității de reglementare sunt îndeplinite de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații."

d) Hotărârea Guvernului nr.20/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.16 din 10 ianuarie 2001, cu modificările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

e) În tot cuprinsul Legii audiovizualului nr.504/2002 denumirea "Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații" se înlocuiește cu denumirea "Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației."

Art.67. – (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art.37-40, art.42, 43, 63 și 64, care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termenul prevăzut la alin.(1) Guvernul va adopta o hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a ANRC.

(3) Până la expirarea termenului prevăzut la alin.(1) ANRC va angaja personalul necesar în scopul exercitării efective și depline a atribuțiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(4) Până la expirarea termenului prevăzut la alin.(1) atribuțiile prevăzute în sarcina ANRC prin prezenta ordonanță de urgență vor fi îndeplinite în continuare de autoritățile competente, potrivit reglementărilor în vigoare.

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de

comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002, și Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002, cu excepția prevederilor art. 3, 4 ,8, 17 și 19.